

Arrest

nr. 191 069 van 30 augustus 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 27 februari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 maart 2017 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. BRIJS en advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 16 april 2009 bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Dakar een aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf (type C).

1.2. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 19 mei 2005 de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum.

1.3. Verzoeker diende op 22 september 2010 bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging te Dakar een aanvraag in tot afgifte van een visum lang verblijf (type D) in het kader van gezinshereniging

met mevrouw C. E., persoon met wie verzoeker op 17 september 2010 in Senegal in het huwelijk was getreden.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 19 augustus 2011 de beslissing tot afgifte van een visum lang verblijf – gezinshereniging (type D).

1.5. Verzoeker diende op 5 september 2011 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.6. Verzoeker werd op 29 september 2011 in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig tot 15 september 2016.

1.7. Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat verzoeker sedert 5 januari 2015 niet langer samenwoont met zijn echtgenote.

1.8. Op 3 april 2015 werd verzoeker in kennis gesteld van het schrijven van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) waarbij hem werd gevraagd om de nodige informatie over te maken naar aanleiding van een onderzoek van zijn dossier op grond van artikel 42^{quater}, §1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.9. Op 11 juni 2015 werd verzoeker in kennis gesteld van het schrijven van de gemachtigde van de staatssecretaris om de nodige informatie over te maken betreffende de uitzonderingen voorzien in artikel 42^{quater}, § 4, van de vreemdelingenwet.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 19 juni 2015 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Het ingestelde beroep tot nietigverklaring werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest van 26 november 2015 verworpen (RvV 26 november 2015, nr. 157 094).

1.11. Verzoeker legde op 7 januari 2016 te Hoeilaart een verklaring van wettelijke samenwoning af met zijn Belgische partner, mevrouw S. A.

1.12. Verzoeker diende op 7 januari 2016 een eerste aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische partner.

1.13. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 23 juni 2016 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.14. Verzoeker diende op 26 juli 2016 een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische partner.

1.15. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 25 januari 2017 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 27 januari 2017 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.07.2016 werd ingediend door:

Naam: T.(…)

Voornaam: M.(…)

Nationaliteit: Senegal

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende stukken voor:

- aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belasting inkomstenjaar 2013 en 2014; boekhoudkundige documenten met betrekking tot de aangifte van de personenbelasting van de referentiepersoon inkomstenjaar 2013, 2014 en 2015); exploitatierekening dd. 31.12.2015 inkomstenjaar 2015; fiscaal attest over 2015 (Acerta) dd. 22.01.2016: deze gegevens hebben betrekking op de inkomsten van 2013, 2014 en 2015, en zijn dan ook onvoldoende recent om mee in overweging genomen te hebben bij de beoordeling van de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Bovendien dient vermeld te worden dat de voorgelegde boekhoudkundige documenten, gezien deze stukken werden opgemaakt op basis van de gegevens verstrekt door de referentiepersoon, worden beschouwd als verklaringen op eer. Het gesolliciteerd karakter van verklaringen op eer kan niet worden uitgesloten.

- schrijven Acerta dd. 14.07.2016 met betrekking tot de verschuldigde sociale bijdrage als zelfstandige; periodieke BTW-aangiften 2016; afrekening Acerta dd. 12.04.2016; rekeninguittreksels met betalingen aan Acerta dd. 19.03.2016 en 13.06.2016; BTW-rekeninguittreksel met betrekking tot de toestand dd. 31.07.2016

- bankuittreksel met aanduiding van stortingen aan de referentiepersoon van derden.

Uit de voorgelegde stukken met betrekking tot 2016 blijkt niet afdoende hoeveel het uiteindelijke maandelijks netto-inkomen van de referentiepersoon bedraagt. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dan ook niet afdoende of de referentiepersoon heden beschikt over toereikende bestaansmiddelen. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr 222.809 dd.12.03.2013).

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat het inkomen niet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter voldoet, wel dat er niet afdoende kan vastgesteld worden of er aan de voorwaarden is voldaan.

Tevens werden er bewijzen voorgelegd met betrekking tot de persoonlijke inkomsten van betrokkene zelf. Er kan met deze documenten echter geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het gaat om een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon wordt voorzien (arrest RvS nr. 232.612 dd. 20.10.2015, arrest RvS nr. 235.265 dd. 28.06.2016 en arrest RvS nr. 236.022 dd. 06.10.2016). Er dient bijkomend opgemerkt te worden dat geen documenten voorgelegd werden waaruit zou moeten blijken of en in welke mate betrokkene met zijn persoonlijke inkomsten bijdraagt aan het gezinsbudget.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse indien zij dit nodig acht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

*Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. Hierbij wordt art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 wel degelijk in overweging genomen. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, noch van een medische problematiek in hoofde van betrokkene. Het bevel om het grondgebied is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden: immers, indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het staat het gezin vrij zich elders als gezin te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun gezinsleven zo in te richten dat de referentiepersoon in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Het gegeven bevel hoeft dan ook niet noodzakelijk afbreuk te doen aan hun gezinsleven. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In zijn eerste middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, van het "(...) het criterium van de redelijkheid (...)" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker stelt in dit middelonderdeel onder andere het volgende:

"(...)

Voor zover als gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf:

Eerste onderdeel

1. De ingeroepen wettelijke bepalingen geven aan dat elke administratieve beslissing volledig, voldoende en concreet moet gemotiveerd worden.

De formele motivering, gepreciseerd in artikel 3 van de wet van 29/07/1991, moet adequaat zijn.

(...)

Een manifest verkeerde appreciatie maakt een schending uit van het redelijkheidsbeginsel dat het bestuur verbiedt te handelen tegen alle redelijkheid in.

Elke administratieve rechtshandeling moet gebaseerd zijn op exacte juridische en feitelijke motieven, ook redelijk en wettelijk toegelaten.

Deze regel dringt zich op aan de administratie ook al beschikt zij over een uitgebreide discretionaire appreciatiebevoegdheid.

3. Dat de motivering van de genomen beslissing onwettelijk is.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet 15.12.1980 bepaalt dat de Belg bij wie het familielid zich voegt dient te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

De bestaansmiddelen zijn gedefinieerd als volgt: ten minste gelijk aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met:

1° hun aard en regelmatigheid;

2° het feit of de middelen worden verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

(...)

De referentiepersoon, mevrouw S.(...), is zelfstandige in eigen naam (éénmanszaak).

Hierdoor kan ze geen maandelijkse loonfiches neerleggen, noch een fiche 281.20.

Verzoeker toonde aan, met alle stukken tot zijn beschikking, dat de referentiepersoon, inderdaad over voldoende, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Het verblijf van meer dan drie maanden werd desondanks geweigerd om reden dat "er niet afdoende kon vastgesteld worden of er aan de voorwaarde van toereikende bestaansmiddelen van de referentiepersoon is voldaan".

De stukken neergelegd door verzoeker zouden onvoldoende recent zijn en kunnen om die reden niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de huidige beoordeling van de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Deze motivering faalt en is manifest onredelijk: de aangifte 2016, inkomsten 2015 is het recentste officiële stuk dat verzoeker KAN neerleggen.

Het aanslagbiljet 2016, inkomsten 2015 was gewoon nog niet ter beschikking op het moment dat verzoeker zijn aanvraag indiende en ook niet in oktober 2016 of januari 2017 bij de laatste actualisatie. De inkomsten 2016 worden pas tegen uiterlijk 30/06/2017 aangegeven. Mevrouw S.(...) heeft nog geen verzoek tot aangifte ontvangen net zomin als de andere belastingplichtigen!

Het uiteindelijke aanslagbiljet gevestigd op de aangifte van de inkomsten over 2016 komt gewoonlijk pas in 2018, uitzonderlijk einde 2017.

Verzoeker gaf alle nuttige en recente informatie beschikbaar.

Verwerende partij kon vooreerst uit de aanslagbiljetten voor de voorgaande jaren 2013 tot 2015 afleiden dat zij beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Mevrouw heeft overigens al vele jaren een zelfstandige zaak.

-Mevrouw S.(...) had over 2013 een bruto-inkomen van 64.596 € en een nettoresultaat van 25.159,80 € waarop zij 7.445,85 € belasting moet betalen en dus 17.713, 95 € netto jaarlijks overhoudt ofwel 1.476,16 €/maand (aanslagbiljet 2014)

-Mevrouw S.(...) had over 2014 een bruto-inkomen van 63.400,89 € en een netto- resultaat van 30.212,52 €, waarop zij 9.896,02 € belasting moet betalen en dus 20.316,50 € overhoudt oftewel 1.693,04 €/maand (aanslagbiljet 2015)

Voor 2015 gaf mevrouw een duidelijke indicatie van haar inkomen en voegde zij de aangifte in de personenbelasting en een exploitatierekening per 31/12/2015 opgesteld door haar boekhouder.

-Mevrouw S.(...) heeft over 2015 een aangegeven bruto-inkomen van 76.928,13 € en een netto-resultaat van 37.978,05 € waarop zij vermoedelijk 12.614, 53 € moet betalen zoals blijkt uit de afdruk van de aangifte in de personenbelasting, en dus 25.363,52 € netto overhoudt, hetzij 2.113,62 €/maand (aangifte 2016).

In de mate de boekhoudkundige stukken overeenstemmen met de officiële aangifte kan niet ingezien worden waarom deze niet als geloofwaardig kunnen bestempeld worden. De exploitatierekening van mevrouw dient als basis voor de aangifte.

Als wordt gesteld dat boekhoudkundige documenten niet mee in overweging genomen omdat deze worden beschouwd als "verklaringen op eer" gezien ze werden verstrekt door de referentiepersoon en dat "het gesolliciteerd karakter van verklaringen op eer niet kan worden uitgesloten", dat is dit uiteraard gerekend buiten de officiële stukken die verzoeker voorlegde.

Beweren dus dat een officiële aangifte in de personenbelasting een "verklaring op eer" is waarvan "het gesolliciteerd karakter niet kan worden uitgesloten" is niet redelijk aanvaardbaar.

Met betrekking tot de aangifte in de personenbelasting, is in artikel 314bis van het Wetboek Inkomsten Belastingen (WIB) het volgende bepaald:

"De door de belastingplichtigen ingediende aangiften bedoeld in de afdelingen I en II van dit hoofdstuk, alsook de hierbij gevoegde documenten en verantwoordingsstukken, die door de administratie die bevoegd is voor de vestiging van de inkomstenbelastingen, fotografisch, optisch, elektronisch of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek worden geregistreerd, bewaard of weergegeven, evenals hun weergave op een leesbare drager, hebben bewijskracht voor de toepassing van de bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992."

Artikel 339, eerste lid van het WIB luidt als volgt:

"De aangifte wordt onderzocht en de aanslag wordt gevestigd door de administratie der directe belastingen. Deze neemt als belastinggrondslag de aangegeven inkomsten en andere gegevens, tenzij zij die onjuist bevindt."

De belastingadministratie mag een belastingaangifte als een bewijskrachtig stuk "voor de toepassing van de bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992" aanwenden en de in deze aangifte opgenomen gegevens "tenzij zij die onjuist bevindt" als belastinggrondslag gebruiken.

Een belastingaangifte in fiscale aangelegenheden heeft de bewijskracht van een onderhandse akte.

Verzoeker wil niet beweren niet dat verweerder een belastingaangifte op zich ALTUD zou dienen te beschouwen als een voldoende bewijs van het feit dat de echtgenoot van een vreemdeling die een recht op gezinshereniging laat gelden over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikt in de zin van artikel 40ter, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Immers de uiteindelijke aanslag door de fiscale administratie kan nog een verschillend resultaat opleveren.

Wel zou het volledig ontzeggen van bewijswaarde aan de in casu voorgelegde belastingaangifte die gestaafd wordt met een exploitatierekening immers kennelijk onredelijk zijn.

Uit de voorgebrachte gegevens door de verzoeker blijkt dat zij aldus 3 jaar stabiele voldoende inkomsten heeft in de zin van de Wet.

Verder legde verzoeker bovendien alle stukken neer waarover de referentiepersoon beschikt met betrekking tot het inkomstenjaar 2016 op het moment van de aanvraag: schrijven Acerta dd. 14.07.2016 met betrekking tot verschuldigde sociale bijdrage als zelfstandige, periodieke BTW-aangiften 2016 twee

eerste kwartalen, afrekening Acerta dd. 12.04.2016, rekeninguitreksels met betalingen aan Acerta dd. 19.03.2016 en 13.06.2016, BTW-rekeninguitreksel met betrekking tot toestand dd. 31.07.2016.

Het gaat dus allemaal over officiële stukken: de BTW-aangifte is een officieel boekhoudkundig stuk, ACERTA is een door de overheid erkend sociaal verzekeringsfonds!

Uit de aangifte BTW van mevrouw S.(...) blijkt dat zij aan BTW onderworpen inkomsten heeft voor het eerste kwartaal van 29.331.74 € en het tweede kwartaal 34.472.55 €, (onder vak II, uitgaande handeling 03) oftewel alleen al voor de eerste jaarhelft van 63.804,29 € op het moment van de aanvraag!

De sociale zekerheidsbijdragen die zij betaalt over deze kwartalen 1 en 2 / 2016 zijn ook officieel aangetoond.

Verwerende partij weigert al deze stukken dus in overweging te nemen en stelt geheel ten onrechte en in weerwil van deze stukken dat "uit de voorgelegde stukken met betrekking tot 2016 niet afdoende blijkt hoeveel het uiteindelijke maandelijkse netto-inkomen van de referentiepersoon bedraagt".

(...)

Door deze stukken dus niet als afdoende recent te beschouwen schendt verweerder artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Het standpunt is des te onredelijker nu het in alle geval wel vast staat dat in casu verzoeker aantoont dat de inkomsten van mevrouw S.(...) jaar na jaar verhogen en ook de BTW aangiften voor de twee eerste kwartalen aantonen dat die voor 2016 in dezelfde lijn liggen.

De beslissing vermeldt niet eens waarom aan de BTW-aangiften geen voldoende bewijskracht kan worden gekoppeld.

(...)

In redelijkheid kon de verwerende partij niet tot het besluit komen dat de referentiepersoon niet aantoont over de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen te beschikken in de zin van artikel 40ter, tweede lid van de Vreemdelingenwet beschikt.

(...)

Tweede onderdeel

Geheel ten onrechte stelt verder de verwerende partij dat geen rekening kan worden gehouden met de stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten die verzoeker zelf heeft en die werden gestaafd met stukken gevoegd bij de aanvraag, en aangevuld en geactualiseerd bij schrijven van 27/10/2016 en 24/01/2017.

(...)

De beslissing die geen rekening houdt met deze eigen inkomsten van verzoeker schendt opnieuw:

- *Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet*
  - *de motiveringsplicht zoals voorzien in artikel 62 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 1, 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling en meer bepaald door het aannemen van een manifest foutieve beoordeling;*
  - *het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald meer bepaald het rechtszekerheids-, vertrouwens- en zorgvuldigheidsbeginsel, alsook het criterium van de redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen;*
- De tegenpartij is gemachtigd de aard van de inkomsten te onderzoeken. Dit onderzoek dient te gebeuren in de zin van de richtlijn, zijnde in het bevoordelen van de gezinshereniging en niet in het beperken ervan.*

(...)"

2.2. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.4. De bestreden beslissing vermeldt het door verzoeker geschonden geachte artikel 40ter van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag, en meer in het bijzonder de in artikel 40ter, § 2, tweede

lid, 1°, van de vreemdelingenwet opgenomen vereiste dat de Belgische referentiepersoon, die vervoegd wordt, moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

De *in casu* toepasselijke bepaling van artikel 40ter van de vreemdelingenwet stipuleert het volgende:

“(…)

§ 2

(…)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

“(…)”

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de raadsman van verzoeker op 26 juli 2016 naar aanleiding van de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) een schrijven richtte aan het gemeentebestuur van Hoeilaart waarin met betrekking tot de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen het volgende werd gesteld:

“(…)”

Mevrouw S.(…), de referentiepersoon, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, die haar toelaten verzoeker ten laste te nemen zonder dat zij dus ten laste valt van de Belgische Staat.

Zij is zelfstandige in eigen naam (éénmanszaak).

Zij heeft dus geen maandelijkse loonfiches als zaakvoerder, noch een fiche 281.20.

Zij legt haar personenbelasting aanslagbiljet 2014 neer voor inkomsten 2015, aanslagbiljet 2015 voor inkomsten 2014, aanslagbiljet 2016 voor inkomsten 2015 (stuk 8)-

Zij legt verder neer (stukken 9):

-exploitatie rekening 2015

-btw aangifte voor 2016 eerste en tweede kwartaal waaruit blijkt dat haar inkomsten stabiel blijven 00k in 2016 -attest sociale bijdragen 2015 -bewijs betaling sociale bijdragen 2016

-jaarlijkse gift van 3.000 euro van familie

Haar maandelijks bedrag dient als voldoende te worden beschouwd in de zin de Wet van 15 december 1980. Daar het loon het bedrag bepaald in voornoemd wetsartikel, dat bestaansmiddelen voorziet die gelijk zijn aan tenminste 120% van het leefloon (tarief persoon met een gezin ten laste), zijnde 1.362,60 €, te boven gaat (bedrag 01/04/2016).

Dat bovendien rekening moet worden gehouden met het arrest Chakroun van het Hof van Justitie van de Europese Unie dat stelt

« Aangezien de omvang van de behoeften van persoon tot persoon sterk kan verschillen, moet deze bevoegdheid bovendien aldus worden uitgelegd dat de lidstaten we! een bepaald referentiebedrag kunnen vaststellen, maar niet dat zij een minimuminkomen kunnen bepalen waaronder geen gezinshereniging wordt toegestaan zonder enige concrete beoordeling van de situatie van iedere aanvrager. Deze uitlegging vindt steun in artikel 17 van de richtlijn op grond waarvan verzoeken om gezinshereniging individueel moeten worden behandeld. » (Arrest Chakroun Hof van Justitie, 4 maart 2010, Zaak C-578/08, punt 48)

Bijkomend legt verzoeker nog neer (stukken 10):

bewijzen van eigen inkomsten 2014, 2015 en lopende jaar 2016, deel uitmaken van hun gezinsbudget (!)

Deze moeten eveneens in rekening gebracht worden om te beoordelen of mevrouw S.(…), in de mate zij niet aan het minimumbedrag zou komen, toch in staat zou zijn om in verzoekers onderhoud te voorzien.

Dat de richtlijn 2003/86 van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging voorziet in haar overwegingen dat :

« (...) (4) Gezinshereniging is een noodzakelijk middel om een gezinsleven moeilijk te maken en draagt bij tot de vorming van een sociaal-culturele stabiliteit die de integratie van onderdanen van derde inden in de lidstaten bevordert, hetgeen bovendien de mogelijkheid biedt de economische en sociale samenhang te versterken, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap die in het Verdrag is vastgelegd. »

Dus ook al bestaan er beperkingen aan de uitoefening van het recht op gezinshereniging, deze beperkingen dienen te worden gekaderd in de context van de richtlijn. Namelijk het bevoordelen van het familiaal leven, zeker tussen echtgenoten zoals in casu.

Dat de administratie dus gemachtigd is de aard van de inkomsten te onderzoeken, dit onderzoek dient te gebeuren in de zin van de richtlijn, zijnde in het bevoordelen van de gezinshereniging en niet in het beperken ervan.

Dat in dezelfde redenering elke beperking duidelijk opgesomd en gemotiveerd moet worden Dat het toekomt aan de administratie om de bestaansmiddelen te analyseren op het moment dat ze een beslissing neemt.

Dat artikel 42, §1, 2e lid van de wet van 15/12/1980 bepaalt dat :

« Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4f tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid. »

Dat dit artikel stelt dat de minister een bedrag dient te bepalen.

Dat het dus niet volstaat in hoofde van de administratie om een algemene vaststelling of analyse te stellen over "ontoereikende" bestaansmiddelen.

Namelijk wanneer deze van oordeel is dat de Belg geen voldoende bestaansmiddelen kan bewijzen, moet zij een behoefteanalyse maken van de Belg in kwestie en zijn gezin, en vervolgens bepalen welke bestaansmiddelen voor dit gezin nodig zijn om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te veilen van de overheid.

Dat inderdaad de omvang van de behoeften kan variëren van persoon tot persoon, zoals herhaald werd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in haar arrest Chakroun (arrest van 4 maart 2010, in de zaak C-578/08, § 48).

Daarbij moeten de inkomsten van de heer T.(...) wel degelijk ook in rekening gebracht worden.

Dit is intussen vaste rechtspraak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Hieruit blijkt eveneens voldoende dat aan de voorwaarde van het hebben van voldoende bestaansmiddelen voldaan is."

Aan dit schrijven werd een boekhoudkundig attest personenbelasting 2015, een boekhoudkundig attest personenbelasting 2016 betreffende de referentiepersoon, een exploitatierekening op datum van 31 december 2015 aangaande de eenmanszaak van de referentiepersoon, aanslagbiljetten in de personenbelasting van de referentiepersoon van 2014 en 2015, periodieke Btw-aangiftes aangaande de eerste twee kwartalen van 2016, een afrekening sociale bijdrage zelfstandige van Acerta op datum van 12 april 2016, een fiscaal attest van 2015 van Acerta op datum van 22 januari 2016 en een aantal rekeningafschriften, alsook verscheidene loonfiches van verzoeker en een bevestiging op datum van 8 april 2015 van het uitzendkantoor Daoust dat verzoeker sedert 2011 regelmatig bij hen werkzaam is, gevoegd.

Op 27 oktober 2016 maakte de raadsman van verzoeker nog een bijkomende actualisatie over waarbij een afrekening sociale bijdrage als zelfstandige van Acerta van 14 juli 2016, een BTW-rekeninguittreksel waarin de toestand op 31 juli 2016 wordt weergegeven, een attest samenstelling gezin op datum van 3 oktober 2016, een attest van inburgering op datum van 23 augustus 2016 en een aantal loonfiches op naam van verzoeker zelf werden gevoegd.

Tenslotte maakte de raadsman van verzoeker bij schrijven van 24 januari 2017 nog een aantal loonfiches over.

2.6. In de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) stelt de gemachtigde van de staatssecretaris dat de boekhoudkundige stukken en de fiscale documenten te weinig recent zijn om mee in overweging genomen te worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. De gemachtigde van de

staatssecretaris besluit dat op basis van de overgemaakte stukken niet afdoende blijkt dat de referentiepersoon heden beschikt over toereikende bestaansmiddelen. Bijkomend wordt gesteld dat met de bewijzen betreffende de persoonlijke inkomsten van betrokkene zelf geen rekening kan worden gehouden omdat de wettelijke voorwaarde enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon zou worden voorzien en omdat niet blijkt of en in welke mate betrokkene met zijn persoonlijke inkomsten bijdraagt aan het gezinsbudget.

2.7. Verzoeker wijst er in zijn middel op dat de referentiepersoon een zelfstandige is die een eenmanszaak uitbaat en aldus geen maandelijkse loonfiches kan voorleggen, noch een fiche 281.20 – bezoldigingen van bedrijfsleiders. Verzoeker meent dat hij de beschikbare “(...) *nuttige en recente informatie* (...)”, zijnde boekhoudkundige stukken en aanslagbiljetten betreffende de inkomsten van de jaren 2013, 2014, 2015 en 2016 heeft overgemaakt, en stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van deze elementen wel degelijk kon afleiden dat mevrouw S. A. over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen kon beschikken. Verzoeker geeft toe dat de uiteindelijke aanslag, die de fiscale administratie weerhoudt, kan verschillen van de bedragen uit de aangifte, maar hij meent dat het kennelijk onredelijk is om aan de brieven van Acerta, de BTW stukken en de boekhoudkundige documenten volledig elke bewijswaarde te onzeggen. Verzoeker bekritiseert ook dat met zijn eigen inkomsten geen rekening werd gehouden. Hierbij wijst verzoeker erop dat de wettelijke voorwaarden derwijze dienen te worden geïnterpreteerd om dat zij de gezinshereniging bevorderen in plaats van beperken.

2.8. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

“(...)

Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging na grondig en zorgvuldig onderzoek van de concrete situatie van de verzoekende partij heeft besloten tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De verzoekende partij levert kritiek op het feit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging heeft geoordeeld dat de documenten niet afdoende recent terwijl alle stukken die de referentiepersoon tot haar beschikking heeft, werden overgemaakt en er geen maandelijkse loonfiches kunnen worden neergelegd gezien zij zelfstandige is. er is nog geen aangifte gebeurd voor de inkomsten van 2016.

In de gegeven omstandigheden heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging op 25.01.2017 allerminst kennelijk onredelijk vastgesteld dat gegevens betreffende de inkomsten 2013, 2014 en 2015 niet langer actueel zijn.

In geen geval kon uit de voorgelegde documenten worden afgeleid hoeveel het uiteindelijke maandelijkse netto-inkomen van de referentiepersoon in 2016 bedroeg.

De aanslagbiljetten en boekhoudkundige documenten hadden allen betrekking op de inkomsten 2013, 2014 en 2015, en de stukken met betrekking tot 2016 (verschuldigde sociale bijdragen, BTW-aangiften, afrekening Acerta, betalingen,...) geven geenszins concreet aan wat het maandelijks netto-inkomen zou zijn.

Terwijl door de gemachtigde van de Staatssecretaris op gedegen wijze wordt toegelicht om welke reden de betrokken inkomsten niet kunnen weerhouden worden.

De verzoekende partij slaagt er niet in afbreuk te doen aan de gedegen motivering van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden dat op basis van dergelijke gegevens zou moeten geoordeeld worden dat de referentiepersoon actueel over voldoende, stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikt.

De kritiek van de verzoekende partij mist grondslag.

Zelfs indien moet aangenomen worden dat de referentiepersoon niet over een recenter aanslagbiljet beschikte, dan nog kan zulks niet impliceren dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging het overzicht van de inkomsten van 2013 tot en met 2015 dan maar dient te aanvaarden als bewijs van de bestaansmiddelenvereiste.

De verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging in de gegeven omstandigheden kennelijk onredelijk zou geoordeeld hebben dat deze gegevens niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden en om die reden niet als bewijs van de actuele bestaansmiddelen van de referentiepersoon kunnen aangenomen worden.

Zie ook:

“Specifiek met betrekking tot de verklaring van de boekhouder wordt gemotiveerd dat, aangezien een verklaring op eer niet kan worden getoetst op zijn feitelijkheid en waarachtigheid, deze niet in overweging kan worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon en dat het niet gaat om een officieel document van de belastingen zoals een aanslagbiljet. (...) Met haar betoog dat het voorgelegde attest van het boekhoudkantoor door de verwerend partij ten onrechte niet in overweging wordt genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van haar echtgenoot, waarbij zij verwijst naar art. 4 van het Reglement van Plichtenleer van het Beroepsinstituut van erkende boekhouders en Fiscalisten, dat stipuleert dat een boekhouder zij beroep moet uitoefenen met de vereiste waardigheid, bekwaamheid en eerlijkheid, en aanvoert dat in tal van rechtsdomeinen de verklaringen van een boekhouder als betrouwbaar worden aanzien, zodat het als een officieel document beschouwd kan worden, geeft verzoekster wel aan het niet eens te zijn met de verwerende partij voor wat betreft de beoordeling van de bewijswaarde van de verklaring van de boekhouder, doch zij toont niet aan dat de gemachtigde omtrent het kwestieuze attest onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft te kennen gegeven dat zij de voorkeur geeft aan een officieel document van de belastingen, zoals bvb een aanslagbiljet. Verzoekster beweert dan wel dat de verklaring van de boekhouder als een officieel document kan worden beschouwd maar gaat daarmee voorbij aan het gegeven dat de verwerende partij in casu, zoals reeds gesteld, de voorkeur geeft aan een officieel stuk van de belastingen. Er kan niet worden ontkend dat een attest van de boekhouder niet als dusdanig kan worden gekwalificeerd. De verwijzing door verzoekster naar het K.B. van 23 december 1997 tot goedkeuring van het Reglement van Plichtenleer van het Beroepsinstituut van erkende Boekhouders en Fiscalisten is in die optiek dan ook niet van aard om een schending van de materiële motiveringsplicht dan wel het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk te maken. Een schending van art. 4 van het Reglement (...) is evenmin aangetoond.” (R.v.V. nr. 129.034 van 10 september 2014)

(...)

“De bewijslast van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen rust bij de verzoekende partij.” (R.v.V. nr. 135.997 dd. 09.01.2015)

De verzoekende partij voert nog aan dat de stukken met betrekking tot 2016 officiële stukken zouden zijn (BTW-aangifte en overzicht van Acerta), doch geenszins kon de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging uit deze stukken een concreet netto-maandloon afleiden.

(...)

2.9. Zoals verzoeker terecht aangeeft in zijn middel is het voor iemand die een zelfstandige activiteit ontplooit minder gemakkelijk om de actuele netto-inkomsten aan te tonen dan voor iemand die arbeid in loondienst verricht. Uit het dossier blijkt dat verzoeker ingevolge zijn aanvraag zoveel mogelijk informatie heeft trachten over te maken om aannemelijk te maken dat de referentiepersoon voldoet aan de wettelijke vereiste inzake stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen hoewel uit de aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) blijkt dat er geen bijkomende documenten van verzoeker werden verlangd. De gemachtigde van de staatssecretaris kan verzoeker in de bestreden beslissing dan ook bezwaarlijk verwijten dat de informatie niet werd geactualiseerd.

In weerwil van de beweringen van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen, is het voor de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk mogelijk om een inschatting te maken van de actuele bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Zoals verzoeker in zijn middel stelt, kan uit het aanslagbiljet van 2014 worden afgeleid dat de referentiepersoon in 2013 een maandelijks netto inkomen had van 1.476,16 Euro. Uit het aanslagbiljet van 2015 blijkt dat zij in 2014 een maandelijks netto inkomen had van 1.693,04 Euro. In 2015 heeft zij aangifte gedaan van een netto resultaat van 37.978,05 Euro, waardoor zij over een maandelijks netto-inkomen van 2.113,62 Euro beschikt. Op basis van de periodieke Btw-aangifte formulieren blijkt dat de referentiepersoon in de eerste twee kwartalen van 2016 aan BTW onderworpen handelingen heeft gesteld ten belope van 63.804,29 Euro. Uit de documenten van Acerta blijkt dat het sociaal verzekeringsfonds voor 2016 uitgaat van een berekeningsbasis van 25.932,02 Euro. Het komt weinig zorgvuldig en onredelijk over om op grond van het geheel van de door verzoeker overgemaakte informatie te besluiten dat niet zou zijn voldaan aan de wettelijke voorwaarde inzake “*stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen*”.

Daargelaten de vraag of en in welke mate de eigen beroepsinkomsten van de vreemdeling in rekening dienen te worden gebracht bij de berekening van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, speelt het feit dat verzoeker over eigen inkomsten beschikt zeker een rol in het licht van de finaliteit van de wettelijke voorwaarde inzake bestaansmiddelen die erop gericht is te vermijden dat de familieleden van

Belgen tijdens hun verblijf in een precaire situatie terechtkomen en ten laste vallen van de openbare overheden.

2.10. Verzoeker kan worden bijgetreden in zoverre hij de schending aanvoert van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel in het licht van de bestaansmiddelenvereiste uit artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige door verzoeker aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, dienen deze thans niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig augustus tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN